

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 121: Quán Chiếu Lý Vô Sanh Vô Đắc, Là Cái “Không” Chân Thật, Chẳng Phải Cái “Không” Do Giả Tưởng

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 009)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Quán chiếu lý vô sanh vô đắc, là cái “Không” chân thật, chẳng phải cái “Không” do giả tưởng.】

Đây là sự thật chân tướng, chúng ta thường gọi là chân tướng của vũ trụ nhân sinh. Trong Kinh Bát Nhã thường nói là “Chư pháp thực tướng” (thực tướng của tất cả các pháp). Thực tướng thì quả thật không có sanh diệt.

Đối với tất cả các hiện tượng, Đức Thế Tôn ở trong kinh nói lời phương tiện rằng: Duyên hợp thì hiện tượng, nhân duyên tụ hội thì hiện tượng; duyên tan thì tướng ấy diệt. Nhưng kỳ thực, cái “Thực tướng” (tướng chân thật) thì căn bản vốn chưa từng sanh, cũng chưa từng diệt; sự thật chẳng qua chỉ là duyên tụ, duyên tán mà thôi.

Nếu quý vị thấu hiểu được sự thật chân tướng này, thì lời Phật nói quý vị sẽ hiểu ngay, quý vị sẽ liễu giải. Mới biết rằng việc độ chúng sanh là vô cùng quan trọng, nhưng “thực không có chúng sanh nào được diệt độ”, đây là sự thật chân tướng, quyết định không có mâu thuẫn.

Các nhà khoa học hiện đại quả thật rất thông minh, họ đã phát hiện ra rằng thực thực tại tại không có cái gọi là sự tồn tại của vật chất.

Trước đây, các nhà khoa học cho rằng vật chất khi phân tích đến nguyên tử, điện tử, hạt cơ bản, thì vẫn còn có một cái gì đó tồn tại. Nhưng nhà khoa học hiện nay cho rằng quan niệm đó là sai lầm, căn bản là không có gì cả. Vậy thì tất cả hiện tượng là gì? Họ nói đó là hiện tượng của sự dao động (sóng). Sự quan sát này càng ngày càng gần gũi với những gì Phật đã nói.

Cách nói về sự dao động rất phù hợp với cách giảng của Tướng Tông. Tướng Tông giảng: “Nhất niệm bất giác, nhi hữu vô minh” (Một niệm không giác ngộ mà có vô minh). Một niệm bất giác đó chính là sự dao động. Từ trong sự dao động đó mà sanh ra “Tam tế tướng” (ba tướng vi tế), “Lục thô tướng” (sáu tướng thô). Cho nên khoa học hiện đại tiến bộ, sự quan sát này rất đáng tán thán.

Những điều trong Phật pháp nói về các phương diện vật lý, sinh hóa, ngày càng được các nhà khoa học chứng thực. Đức Thế Tôn từ ba ngàn năm trước, không hề có thiết bị khoa học, vậy mà Ngài lại giảng được rõ ràng đến thế, thấu triệt đến thế. Ba ngàn năm sau, các nhà khoa học phải nhờ vào rất nhiều thiết bị tinh vi mới phát hiện ra.

Cái “Không” (Vô) này, là thật sự không, chẳng phải là giả thiết, chẳng phải do giả tưởng. Đã là “không” tất cả pháp, là “bất sanh”, thì quý vị thử nghĩ xem, còn có cái gì để “đắc” (có được)?.

Chúng ta ngày nay muốn có được cái này, ngày mai muốn có được cái kia, đương nhiên là “vô đắc” (không có gì để được). Kinh Bát Nhã Tâm Kinh (Tâm Kinh) nói rất hay. Tâm Kinh cũng là cương lĩnh của Kinh Bát Nhã, còn đơn giản, cô đọng hơn cả Kinh Kim Cang. Tâm Kinh văn tự ít, chỉ có 260 chữ, nhưng rất khó hiểu, khó hiểu hơn Kinh Kim Cang nhiều, bản kinh này mọi người đọc tụng rất thuộc.

Hai câu cuối cùng cực kỳ quan trọng trong Tâm Kinh là: “*Vô trí diệc vô đắc*” (Không có trí cũng không có đắc). “Trí” là năng chứng, trong Phật pháp gọi là Bồ Đề; “Đắc” là sở chứng, là Niết Bàn. Vô trí, vô đắc, ý nghĩa này bảo cho quý vị biết, Bồ Đề và Niết Bàn cũng không có, quý vị nếu cho rằng là “có”, thì quý vị sai rồi.

Nếu là “có”, thì quý vị lại phân biệt, lại chấp trước; hễ “có” cái này thì quý vị liền có Bốn Tướng (Ngã, Nhân, Chúng sanh, Thọ giả), đó chẳng qua chỉ là giả danh mà thôi. Ý nghĩa lời Phật dạy là muốn quý vị nương vào cái giả danh này mà ngộ nhập Chân tánh, quý vị chớ nên chấp trước vào giả danh; nếu chấp trước vào giả danh thì quý vị không thể kiến tánh, quý vị sai rồi.

Nếu dùng lời của Kinh Kim Cang để nói, thì “*Bồ Đề giả tức phi Bồ Đề*” (Bồ Đề đó tức chẳng phải Bồ Đề), “*Niết Bàn giả tức phi Niết Bàn*” (Niết Bàn đó tức chẳng phải Niết Bàn), chính là ý nghĩa này vậy. Cho nên ngữ pháp của

Kinh Kim Cang bảo cho quý vị biết ý thú chân thật trong cách thuyết pháp của Phật, đây là chỗ hay của Kinh Kim Cang.

Quán chiếu, đây là quán chiếu rất sâu, là công phu cao cấp, không phải công phu cạn cợt. Phải quán chiếu rất sâu mới có thể thấy được cái lý “Vô sanh vô đắc”. Chúng ta xem trong kinh Đại Thừa, Phật bảo với chúng ta, Bồ Tát Bát Địa (Đệ bát địa) thấy được tướng sanh diệt vi tế ở trong A-lại-da thức, Bát Địa Bồ Tát mới thấy được.

Để có thể thấy được cái lý “Vô sanh vô đắc”, Bồ Tát Bát Địa vẫn chưa làm được. Cho nên cảnh giới của câu này, nếu không phải là nơi quả địa Như Lai, thì thấp nhất cũng là cảnh giới của Đăng Giác Bồ Tát. Có thể thấy rằng, phải đạt đến địa vị như thế mới có thể thấy được chân tướng của vũ trụ nhân sinh.

Chúng ta phải tin tưởng vào “Thánh ngôn lượng” (lời của bậc Thánh), những gì Phật giảng chúng ta phải tin, không được nghi ngờ. Phật ở trong kinh này bảo với chúng ta, Như Lai là “chân ngữ giả” (người nói lời chân thật), “thực ngữ giả” (người nói lời đúng sự thật), “như ngữ giả” (người nói lời đúng như chân lý), “bất cuồng ngữ giả” (người không nói lời dối trá), “bất dị ngữ giả” (người không nói lời thêu dệt, khác biệt).

Phật tuyệt đối không nói lời giả dối. Sự thật này, quý vị cứ từ từ mà tu, tu đến Cửu Địa, Thập Địa, Đăng Giác, thì quý vị sẽ thấy, quý vị mới đích thân nhìn thấy, mới biết được những gì Phật giảng hoàn toàn là chính xác.

Chúng ta chưa chứng đắc Đăng Giác, nhưng chúng ta ở trong “Kinh Di Đà”, ở trong “Kinh Vô Lượng Thọ”, thấy được chư “Thượng thiện nhân” ở Thế giới Tây Phương Cực Lạc. Hàng “Thượng thiện” đó, xin thưa với quý vị, chính là Đăng Giác Bồ Tát, Thượng thiện là Đăng Giác Bồ Tát.

Đăng Giác Bồ Tát ở thế giới Tây Phương số lượng rất nhiều rất nhiều, không phải con số tính đếm mà có thể nói hết được, thật sự là “vô lượng vô biên a-tăng-kỳ”. Những vị này, các cảnh giới mà Phật giảng họ đều đã thấy, đều đã chứng đắc.

Nếu Phật nói không đúng sự thật, thì họ đã sớm đưa ra ý kiến rồi. Có thể thấy rằng từng câu từng chữ Phật giảng đều là sự thật chân tướng.